

संमानयामास सुमंत्रवचोङ्गीचकारेत्यर्थः ॥ १४ ॥ देवश्च देवीच मातापितरौ मदंतरे मदर्थे समागम्य मिलित्वा ॥ अभिषेचनस्य सम्यक्कृतं किञ्चित् ध्रुवं निश्चयेन मंत्रयेते विचारयतः ॥ अत्राभिषेचनसंहितं तत्संबद्धं ॥ अभिषेकद्वारकमितियावत् ॥ किञ्चिद्वनगमनरूपं तद्विरुद्धं संप्रत्येवास्माभिश्चित्यमानं मंत्रयेत इत्यप्यर्थो गर्भितो ज्ञेयः ॥ १५ ॥ तत्रतर्कयति ॥ लक्षयित्वेति ॥ राज्ञोभिप्रायं मदभिषेकविषयं लक्षयित्वा ज्ञात्वा सुदक्षिणा समर्था अतएव राज्ञः प्रियकामा ॥ अतएव प्रहृष्टा हितवचनेन कामेन च राजानमनुवर्तितुंशीलं यस्यास्तादृशी मेजननी मदर्थकामा महाराजं राजानं इति हर्षवशात्पुनरुक्तिरदोषाय मदर्थं मदभिषेकार्थं राजानं संचोदयति त्वरयति ॥ भर

एवमुक्तस्तु संल्लप्तेन रसिंहो महाद्युतिः ॥ ततः संमानयामास सीतामिदमुवाच ह ॥ १४ ॥ देवि देवश्च देवीच समागम्य मदंतरे ॥ मंत्रयेते ध्रुवं किञ्चिदभिषेचनसंहितं ॥ १५ ॥ लक्षयित्वा त्वभिप्रायं प्रियकामा सुदक्षिणा ॥ संचोदयति राजानं मदर्थमसितेक्षणा ॥ १६ ॥ सा प्रहृष्टा महाराजं हितकामानुवर्तिनी ॥ जननी चार्थकामामेकैकया धिपतेः सुता ॥ १७ ॥ दिष्ट्या खलु महाराजो महिष्या प्रियया सह ॥ सुमंत्रं प्राहिणोदूतं अर्थकामकरं मम ॥ १८ ॥ यादृशी परिषत्तत्र तादृशोदूत आगतः ॥ ध्रुवमद्यैव मां राजायौ वराज्येऽभिषेक्ष्यति ॥ १९ ॥ हंत शीघ्रमिति गत्वा द्रक्ष्यामि च महीपति ॥ सहस्रं परिवारेण सुखमास्व रमस्व च ॥ २० ॥ पति संमानिता सीता भर्तारमसितेक्षणा ॥ आद्वारमनुवव्राज मंगलान्यभिदध्युषी ॥ २१ ॥ राज्यं द्विजातिभिर्जुष्टं राजसूयाभिषेचनं ॥ कर्तुमर्हति ते राजा वासवस्यैव लोककृत् ॥ २२ ॥ दीक्षितं व्रतसंपन्नं वराजिनधरं शुचिं ॥ कुरंगशृंगपाणिं च पश्यंतीत्वा भजाम्यहं ॥ २३ ॥ तासन्निधे रामाभिषेकस्वत्संमतो न वेति राज्ञापृष्टे सर्वथामत्सं

मतस्वरयाक्रियतां भरतः पश्चात् श्रोष्यतीति मन्ये इत्याशयः ॥ १६ ॥ १७ ॥ कुतः एवं ज्ञायते तत्राह ॥ दिष्ट्येति ॥ मम कामविषयमर्थं करोति ॥ तादृशं सुमंत्रं यतोदूतं प्राहिणोदूत एवं ज्ञायते इति भावः ॥ १८ ॥ तदेव विवृणोति ॥ यादृशी मदर्थपरा तत्र राजांतःपुरे परिषत्सभा ॥ १९ ॥ परिवारेण सखीसमूहेन ॥ २० ॥ अभिदध्युषी अभिध्यायंतीत्यर्थे आर्षमिदं ॥ २१ ॥ द्विजातिभिर्जुष्टं राज्यं यौवराज्याभिषेकं कृत्वा कालान्तरेण राजसूयार्हं महाराज्याभिषेचनं कर्तुमर्हति ॥ लोककृत् इन्द्रस्यैव ॥ २२ ॥ २३ ॥